

[Miljøministeren]

ændringsforslag, som, fordi jeg var bortrejst, fik en uheldig gang. Det har jeg beklaget over for fru Margrete Auken, og det har jeg beklaget over for en af regeringspartiernes ordførere; og jeg har taget konsekvensen af det, idet jeg har sagt, at jeg ikke vil have, at der opstår tvivl mellem regeringspartiernes ordførere og mig og navnlig ikke om en sag, som i sin realitet ikke vil ændre sig så meget. Det er jo sagen.

Så kan man spørge: Hvorfor betyder det så noget? Ja, det betyder faktisk noget for forhandlingsklimaet. Det må ganske enkelt ikke ske, at jeg kommer til at sende et ændringsforslag over, der ikke er checket med regeringspartiernes ordførere. Så enkelt er det for mig, og derfor har jeg trukket det.

Hertil skal jeg så føje – og det ved regeringspartierne, og det ved jeg – at der i bemærkningerne til lovforslaget står, hvordan jeg vil prøve at tilrettelægge administrationen, såfremt det er mig, der fortsat skal gøre det, med de millioner, der nu vil blive afsat hertil. Det fremgår meget klart af bemærkningerne. Det fremgår derudover af betænkningen – der er to hele afsnit i betænkningen, der redegør for, hvordan administrationen skal tilrettelægges – og derfor bliver det her en strid om ord.

Jeg havde selvfølgelig ikke noget imod at give den lovændringspræcisering, da fru Margrete Auken ønskede den, men da der opstod konflikter i forhold til regeringspartiernes ordførere, valgte jeg naturligvis at følge regeringspartiernes ordførere. Alt andet ville ikke være særlig hæderligt af mig efter min egen opfattelse, og det har ikke noget at gøre med, hvordan andre opfatter det.

I øvrigt må jeg sige til fru Margrete Auken, at der jo er meget stor forskel på fru Margrete Aukens bemærkninger til hendes ændringsforslag og mine bemærkninger til det ændringsforslag, jeg fremsendte, og som derefter blev taget tilbage. Der er stor forskel, fru Margrete Auken, og sådan tolker vi det lovgivningsmæssigt i systemet. Nu kan man sige, at man ikke lovgiver efter bemærkninger, men bemærkninger indgår dog i den videre administration af tingene, lige så vel som betækningsbidrag indgår i den videre administration. Når der så er klart forskellige bemærkninger til de to ændringsforslag, må vi også opfatte de to ændringsforslag klart forskelligt.

Så kan fru Margrete Auken godt sige, at hun vil lave bemærkningerne om, men det fører altså ikke til, fru Margrete Auken, af de grunde, jeg har nævnt, at jeg vil stemme for det. Der er ikke noget at gøre ved det. Jeg vil ikke gøre det. Jeg har markeret, hvordan jeg vil administrere, og hvis fru Margrete Auken havde været inde i et samarbejds mønster, ville hun også forstå, hvorfor jeg ville have nøjagtig den samme attitude, hvis en tilsvarende forhandlingssituation var opstået med fru Margrete Auken. Naturligvis: Der må ikke i sådanne samarbejdsrelationer være tvivl om, hvad der er aftalt, og der kunne i dette tilfælde rejses tvivl. Derfor trak jeg ændringsforslaget.

Man kan diskutere, hvem jeg har forlig med, men jeg har i hvert fald i denne sag forlig med Socialdemokratiet, som også inden for forligsdiskussionerne har spurgt, om det var i orden, at de også var med på SF's ændringsforslag. Og jeg har sagt, at det var det for mig; det brød ikke den aftale, vi havde. Og det ændrer ikke, hvordan udfaldet bliver i øvrigt. Derfor vil jeg godt sige til Fremskridtspartiet, at det indebærer, at i hvert fald Socialdemokratiet står bag lovforslaget.

Efter disse diskussioner er jeg ikke længere helt klar over, i hvilket omfang SF også regner sig som forligsparti; det tør jeg ikke sige noget om, men jeg har i hvert fald imødekommet en lang række af de ønsker, SF havde. Med undtagelse af dette ene ændringsforslag, som er taget tilbage, har SF været med til at udarbejde ændringsforslag, som er indgået, og derfor troede jeg sådan set også, at der var tale om en vis imødekommenhed over for SF. Men jeg beklager naturligvis, hvis ikke det betragtes sådan, og det må jeg så huske i de videre forhandlinger. Hvis der overhovedet skal ændres på nogen ting, er det derfor en klar forudsætning, at også Socialdemokratiet er med; ellers kan ændringer ikke lade sig gøre, for sådan hænger tingene sammen.

Endelig vil jeg gerne sige til Fremskridtspartiet, at enhver landmand jo er frit stillet. På al landbrugsjord – hvilket er to tredjedele af Danmark – kan man jo dyrke alle de juletræer, man vil. Spørgsmålet er udelukkende, om man skal dyrke dem i forbindelse med skovloven og de ting, skovloven indebærer. Så der er altså ikke tale om, at man ikke kan få alt det pyntegrønt, man har lyst til. Problemet er udelukkende, om man skal have det på skovbrugsjord.